

Jak Izrael ukradl svůj jaderný arzenál a jak USA pomohly zakrýt tuto krádež

Vzestup Izraele jako státu disponujícího jadernými zbraněmi nebyl triumfem vědecké inovace, ale promyšlenou krádeží – konkrétně přesměrováním 100–300 kg vysoce obohaceného uranu (HEU) vhodného pro zbraně ze Spojených států v 60. letech 20. století. Aféra NUMEC je považována za nejzávažnější případ jaderné krádeže v historii. Podobně jako útok na **USS Liberty** v roce 1967, kde jasné důkazy ukazovaly na záměrné napadení americké špionážní lodi Izraelem, byla krádež amerického jaderného materiálu pohřbena pod vrstvami strategického popírání, politického tlaku a diplomatické imunity.

Tento esej odhaluje, jak Izrael ukradl uran, který poháněl jeho jaderný arzenál, jak tento materiál propašoval bez odhalení a jak nadále lže o svém jaderném statusu – s podporou spoluprávy USA a doktríny zahraniční politiky, která klade mlčení nad odpovědnost.

Aféra NUMEC: Americký uran, izraelská bomba

Případ **Nuclear Materials and Equipment Corporation (NUMEC)** v Apollu, Pensylvánie, byl dlouho uváděn jako původ izraelského programu jaderných zbraní. Mezi lety 1957 a polovinou 70. let zmizelo z tohoto zařízení 200 až 600 liber (90–270 kg) HEU. Prezident NUMEC, **Zalman Shapiro**, udržoval úzké vazby na izraelskou rozvědku. V roce 1968 navštívili NUMEC izraelští agenti, včetně **Rafiho Eitana** – později známého díky řízení špionážní operace Jonathana Pollarda. Eitan, vyzbrojený znalostmi o konstrukci amerických jaderných zbraní, byl v ideální pozici k organizaci převodu uranu.

Odtajněné hodnocení CIA a zpráva GAO z roku 2010 potvrdily zmizení materiálu a silně naznačily, že skončil v izraelském reaktoru **Dimona**, kde nastartoval tamní zbrojní program. Do roku 1967 měl Izrael nejméně dvě použitelné jaderné zbraně, které sloužily k odstrašení arabského zásahu během Šestidenní války. Nic z toho by nebylo možné bez amerického uranu – ukradeného na očích všech.

Pašování uranu: Fyzika dokonalého zločinu

Pašování HEU v 60. a 70. letech bylo mnohem jednodušší, než si většina lidí uvědomuje. Uran-235 vydává velmi nízké úrovně gama záření kvůli svému dlouhému poločasu rozpadu (~704 milionů let). Vzorek 20 kg HEU, pokud je přepravován jako oxid uraničitý (UO₂), produkuje přibližně **1,49 × 10⁷ Bq** gama aktivity – zanedbatelné ve srovnání s přirozeným pozadím, pokud je správně stíněn.

Pomocí zákonů exponenciálního útlumu:

- $I/I_0 = e^{(-\mu x)}$ s $\mu \approx 1,64 \text{ cm}^{-1}$ a $x = 18,2 \text{ cm}$ dává útlumový faktor $\sim 10^{-13}$.

- To snižuje $1,49 \times 10^7$ Bq na **~1,49 Bq efektivní**.
- Na 10 cm je dávkový příkon záření $\sim 0,00001 \mu\text{Sv/h}$ – pouze **3,65 % přirozené dávky pozadí** ($\sim 0,000274 \text{ mSv/h}$).

Jinými slovy, kurýr mohl letět z New Yorku do Tel Avivu s 20 kg v kufru a nikdy by nespustil poplach – zejména v době **bez detektorů záření** a s minimální kontrolou nákladu. Námořní přeprava nebo diplomatické zavazadlo by byly ještě méně detekovatelné. Několik malých zásilek mohlo snadno přepravit celé ukradené množství během několika měsíců.

Záměrná nejednoznačnost: Politika klamu

Izrael nikdy nepřiznal, že vlastní jaderné zbraně, místo toho se drží politiky „**záměrné nejednoznačnosti**“. Nejde o strategickou neprůhlednost; jde o promyšlený úmysl.

Symingtonův dodatek (22 U.S.C. § 2799aa-1) zakazuje zahraniční pomoc USA jakékoli zemi, která obchoduje s technologiemi jaderných zbraní mimo Smlouvu o nešíření jaderných zbraní (NPT). Izrael není signatářem. Teoreticky by to mělo znamenat, že nemá nárok na americkou vojenskou pomoc. V praxi Izrael ročně dostává **3,8 miliardy dolarů** v pomoci od USA – přičemž právní požadavek je obcházen opakovanými prezidentskými výjimkami z důvodu „národní bezpečnosti“.

Stejně jako americká vláda **utajila útok na USS Liberty** – přestože transkripty NSA a svědectví přeživších dokazují, že útok byl záměrný – americké agentury v 70. letech potlačovaly vyšetřování NUMEC. **Komise pro atomovou energii, FBI a CIA** byly všechny pod tlakem, aby minimalizovaly zapojení Izraele. Eitan pokračoval v zastávání vysokých pozic v izraelské rozvědce, aniž by byl americkými úřady vyslýchán.

USS Liberty a NUMEC: Paralelní případy imunity

8. června 1967, během Šestidenní války, izraelské stíhačky a torpédové čluny zaútočily na **USS Liberty**, jasně označenou americkou zpravodajskou loď v mezinárodních vodách. Zahynulo 34 Američanů. Přeživší, zachycené komunikace a zprávy po akci potvrzují, že Izrael věděl, že útočí na americkou loď. Přesto byl kvůli zachování americko-izraelského spojení incident **prohlášen za „tragickou nehodu“** a rychle pohřben.

NUMEC následoval stejný scénář: jasné nepřímé důkazy, popírání ze strany Izraele, ticho ze strany americké vlády a žádná odpovědnost. V obou případech byla pravda obětována pro „strategické partnerství“.

Popírání a globální dopady

Odmítání Izraele přiznat svůj jaderný arzenál má dalekosáhlé důsledky. Destabilizuje Blízký východ tím, že tlačí protivníky, jako je **Írán**, k hledání vlastních odstrašujících prostředků. Navíc umožňuje Izraeli **diktovat politiku nešíření zbraní**, zatímco působí zcela mimo rámec NPT.

Kritika izraelské jaderné politiky je navíc často odrážena jako antisemitská podle **definice IHRA**, což potlačuje legitimní zkoumání a whistleblowing. Výsledkem je stát vyzbrojený jadernými zbraněmi, který působí bez inspekcí, bez odpovědnosti a s plnou diplomatickou imunitou.

Závěr: Nepotrestaný zločin, který formoval region

K 1. červenci 2025 zůstává krádež amerického uranu a zakrývání **aféry NUMEC** nevyřešeno. Stejně tak útok na **USS Liberty**. Oba případy odrážejí hlubší pravdu: když se akce Izraele střetávají s americkým právem nebo hodnotami, Washington často volí mlčení před spravedlností.

Krádež uranu nebyla jen možná – byla provedena a ignorována. Záření bylo příliš slabé na detekci, politické náklady na konfrontaci příliš vysoké. Izrael vybudoval tajný arzenál na ukradeném materiálu a svět – zejména Spojené státy – se rozhodl odvrátit zrak.

Toto mlčení není jen spoluúčast. Je to politika.